

a XXXXX využívali osoby, ktoré stáli na strednom stupni riadenia, a to XXXXX, XXXXX, XXXXX a v istom čase aj XXXXX, pričom XXXXX ako vedúci oddelenia daňovej kontroly disponoval informáciami nadobudnutými pri vykonávaní štátnej služby, konkrétne informáciami o plánovaných daňových kontrolách a kritériách na ich vykonávanie súvisiacich s uplatňovanými nadmernými odpočtami DPH, ktoré v rozpore s ustanoveniami § 60 ods. 1 písm. a/, c/, d/ zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, ako aj s ustanoveniami čl. VI ods. 2 písm. b/, h/ Pracovného poriadku daňových orgánov č. 12/2006/120 zneužil na vlastný prospech, ako aj na prospech iného, keď na základe takto získaných informácií určil konkrétnu obchodnú spoločnosť ovládanú skupinou, výšku nadmerného odpočtu, ako aj zdaňovacie obdobie, keď sa má zo strany spoločnosti uplatniť nárok na vrátenie nadmerného odpočtu DPH, pričom tieto údaje odovzdával ďalším členom skupiny XXXXX a XXXXX, ktorí následne podľa vopred dohodnutého postupu tieto údaje ďalej odovzdávali XXXXX, v období od 21. 05. 2008 do 29. 04. 2010 aj XXXXX, pričom činnosť XXXXX, a v období od 21. 05. 2008 do 29. 04. 2010, aj činnosť XXXXX v skupine spočívala predovšetkým v zabezpečení spracovania daňových priznaní a ich následného podania na Daňový úrad XXXXX tak, že prostredníctvom pokynov a inštrukcií riadili nimi oslovené a získané osoby na tento účel, a to XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX ktorí ako členovia skupiny stáli na jej spodných radoch, pričom tieto osoby založili, resp. alebo na iné osoby previedli obchodné podiely spoločností GXXXXX na základe čoho si konatelia jednotlivých obchodných spoločností prostredníctvom podaných daňových priznaní neoprávnene uplatňovali vrátenie nadmerných odpočtov DPH bez akejkoľvek reálnej ekonomickej činnosti týchto spoločností, pričom po poukázaní finančných prostriedkov pochádzajúcich z uplatnených nadmerných odpočtov DPH na jednotlivé bankové účty uvedených spoločností zo strany správcu dane – Daňového úradu XXXXX, vyberali sumy získaných neoprávnených nadmerných odpočtov prostredníctvom konateľov týchto spoločností stojacich na spodnej priečke v hierarchii skupiny v hotovosti z týchto účtov XXXXX a vo vyššie označenom období aj XXXXX, ktorí zabezpečili ich rozdelenie vopred dohodnutým pomerom 25 % pre XXXXX, 25% pre XXXXX spoločne s XXXXX, 25% pre XXXXX a 25% pre XXXXX, finančné prostriedky odovzdával XXXXX, a v označenom období aj XXXXX, vopred dohodnutým spôsobom XXXXX a XXXXX, ktorá aj označenú časť prostriedkov odovzdali ďalej XXXXX a XXXXX, a tí následne označený podiel XXXXX, čím postupne od roku 2003 do roku 2011 vytvorili sieť obchodných spoločností, ktorými získavali finančné prostriedky prostredníctvom simulácie splnenia podmienok nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH, za celú dobu fungovania skupiny bolo v rámci jej činnosti neoprávnene uplatnených množstvo nárokov na vrátenie nadmerného odpočtu DPH v sume minimálne 8.163.777,10 €.

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ bývalej národnej jednotky finančnej polície, expozitúra XXXXX, NAKA PPZ uznesením, sp. zn. ČVS:PPZ-563/NKA-FP-BA-2014 zo dňa 26. 05. 2015, po predchádzajúcom začatí trestného stíhania, podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie, okrem iných osôb aj XXXXX, a to aj pre skutky, resp. čiastkové útoky pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák., v znení účinnom do 30.09.2012 (na tom skutkovom základe ako je uvedené v

bodoch 2.9 až 2.9.4 citovaného uznesenia o vznesení obvinenia), a to v jednočinnom súbehu so skutkom právne kvalifikovaným ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1/ citovaného uznesenia), ktorého sa mal dopustiť v podstate na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia. Táto právna kvalifikácia konania obvineného je však nesprávna, ako bude vysvetlené v ďalšom texte odôvodnenia.

Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 26. 09. 2017 bola trestná vec obvinených XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX vylúčená na samostatné konanie.

Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 30. 10. 2019 bola trestná vec obvineného XXXXX takisto vylúčená na samostatné konanie.

Spoločné konanie vyššie uvedených obvinených je vedené pod sp. zn. ČVS:PPZ-54/NKA-BA4-2019.

K skutkovému stavu:

Obvinený XXXXX k veci pri výsluchu dňa 26. 05. 2015 v podstate uviedol, že niekedy v roku 2007 si privyrábala ako čašník v reštaurácii na futbalovom štadióne v Trnave, tam sa zoznámil s XXXXX a XXXXX, začali sa v bare stretávať, tam ho títo dvaja oslovili s tým, či by si nechcel privyrobiť a navrhli mu, aby si spravil s.r.o. On nevedel, ako sa to robí, všetky podklady k tomu mu dali oni, vymysleli aj názov, inštruovali ho, aby išiel na konkrétne úrady, k notárovi a podobne. Povedali mu, aby o tom nikomu nevravel, ale on sa s tým pochválil kamarátovi XXXXX a on povedal, že si tiež chce privyrobiť. Stretli sa raz za mesiac, prípadne raz za tri mesiace, väčšinou mu jeden z nich telefonoval, kde má prísť. Na stretnutí mu predložili kopu papierov, ktoré nikdy nečítal, len mu povedali, kde to má podpísať. Následne chodili do banky buď s jedným alebo druhým vyberať peniaze Väčšinou chodil autom do Piešťan s XXXXX alebo XXXXX, oni ho vysadili pred bankou, následne ho naložili. Po ceste mu dávali peniaze ako jeho odmenu. V slovenských korunách dostal spolu asi 160.000,- Sk, v eurách asi 3.000,- €. Peniaze bol takto vyberať nielen v Piešťanoch, ale aj 2x v Trnave, 1x v Bratislave a tiež v Senici. Ostatných ľudí, ktorí sú uvedení v uznesení o vznesení obvinenia nepoznám. Uviedol, že bol konateľom spoločnosti XXXXX. Asi v roku 2010 mu prišla sms správa od XXXXX, že je problém, že má ísť zo Slovenska preč. Následne popísal, ako mu dal XXXXX 2.000,- €, aby išiel do Srbska. Bol tam dohodnutý človek, ktorý ho hneď za hranicami čakal, bol to synovec XXXXX. Po týždni sa vrátil na Slovensko, kde sa stretol s XXXXX, boli tam asi 4 mesiace, XXXXX ho bol raz aj navštíviť a povedal, že musí byť v Srbsku aj s priateľkou, pokiaľ sa nevyrieši ten problém. Dostali sa na Slovensko tak, že ich ten synovec zaviezol až do Modry, odvtedy sa mu ani XXXXX ani XXXXX neozvali. Po predložení listín si obvinený spomenul aj na Daňovú kontrolu, bol z toho nervózny, doklady ku kontrole mu dal predtým do ruky XXXXX, ktorý mu ich potom hneď aj zobral. Na daňovom úrade to prebiehalo tak, že tam bola nejaká žena, ona si papiere naštuovala, on jej niečo podpísal a išiel preč.

Pri svojich ďalších výsluchoch dňa 14. 10. 2015 a 05. 11. 2015 obv. XXXXX k veci nevy povedal.

XXXXX pri svojom výsluchu dňa 26. 05. 2015 v tejto veci v podstate k osobe spoluobvineného XXXXX uviedol, že obvinený XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX

boli v rámci činnosti skupiny na tej istej úrovni ako on, pričom XXXXX zároveň riadil XXXXX. Uviedol, že Letovanca do Srbska zobral XXXXX k nejakému svojmu synovcovi. Uviedol, že odchod XXXXX do Srbska bol na základe dohody medzi ním, XXXXX a XXXXX.

Obvinený XXXXX pri svojom výsluchu dňa 28. 05. 2015 popísal, ako na podnet XXXXX si založil spoločnosť, cez ktorú sa čerpali neoprávnené nadmerné odpočty DPH, ako počas pobytu XXXXX vo výkone trestu odňatia slobody zabezpečoval preberanie a odovzdávanie peňazí, potvrdil, že s XXXXX a XXXXX sa zoznámil v bistre XXXXX v Trnave. Popísal, ako najprv s XXXXX na túto nelegálnu činnosť oslovili XXXXX, až následne XXXXX. Potvrdil, že daňové priznania a inú dokumentáciu odovzdávali s XXXXX obvineným XXXXX a XXXXX, tieto podklady vždy pripravil XXXXX. Takisto potvrdil, výbery peňazí z bánk v podstate spôsobom, ako ich popísal obv. XXXXX. Takisto aj podklady k daňovým kontrolám pripravil XXXXX. Na tejto verzii vo vzťahu k obv. XXXXX zotrval aj pri následných výpovediach v tejto veci.

Obvinený XXXXX pri svojom výsluchu dňa 08. 06. 2015 k veci v podstate uviedol, zhodné okolnosti s verzou XXXXX s tým, že jeho prostredníctvom sa zoznámil s XXXXX v bistre XXXXX v Trnave. On mal na seba evidovanú spoločnosť XXXXX Pri svojej ďalšej výpovedi (16. 10. 2015) doplnil, že sprvu boli daňové priznania vypísané na menšie sumy, prvé bolo asi na 1.500,- € toto XXXXX s XXXXX odôvodnili tým, že nejaké náklady boli aj so založením firmy. Takisto potvrdil, že ku kontrole zabezpečili všetky doklady XXXXX s XXXXX.

To, že XXXXX mal spolu s XXXXX zabezpečovať v rámci činnosti skupiny pre firmy konateľov potvrdil aj svedok XXXXX.

Okrem týchto osôb, o obv. XXXXX nikto z vypočutých svedkov a obvinených v tejto veci v podstate nič neuvádza.

Obsahom vyšetrovacieho spisu sú listinné dôkazy, najmä podané daňové priznania k DPH, analytické listy orgánov Finančnej správy, ako aj výpovede viacerých svedkov a obvinených a iné, z ktorých sa je možné dôvodne domnievať, že aj u spoločnosti XXXXX, s.r.o. je dôvodný predpoklad o jej zapojení do schémy čerpania nadmerných odpočtov v rámci činnosti zločineckej skupiny vo vymedzenom období, avšak spornou je otázka vedomej účasti obv. XXXXX na konaní vymedzenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Inými slovami, je dôvodné predpokladať, že XXXXX sa síce dopustil konania, ktoré je mu kladené za vinu v bode 2/ uznesenia (daňová trestná činnosť) v podstate v pozícii tzv. bieleho koňa. Zo skutkového hľadiska sa celá vec javí tak, že išlo o typického tzv. „bieleho koňa“, ktorý podľa pokynov inej osoby (presnejšie dvoch iných obvinených) páchal daňovú trestnú činnosť. Hoci je teda zjavné, že sa daňovej trestnej činnosti dopustil v rámci zločineckej skupiny, jeho vedomosť o existencii takejto skupiny nie je ničím preukázaná, dokonca nevyplýva ani z výpovedí iných spoluobvinených aspoň vo forme jeho uzrozumenia s touto okolnosťou. Obvinený XXXXX a XXXXX síce po objektívnej stránke uvádzajú jeho zapojenie do trestnej činnosti skupiny, nič však nenasvedčuje tomu, že by bol aspoň uzrozumený s hierachiou skupiny, s jej štruktúrovanosťou a s tým, že v podstate pácha daňovú

trestnú činnosť pre zločineckú skupinu. Na tomto posúdení nič nemení ani tá okolnosť, že mal na pokyn týchto dvoch osôb načas utiecť mimo SR (do Srbska), a to už len z toho dôvodu, že k tomuto jeho konaniu prišlo až po dokonaní jeho daňovej trestnej činnosti, keď posledné daňové priznania, ktorým sa snažil vylákať neoprávnený nadmerný odpočet DPH bolo podané dňa 25. 05. 2009.

K právnomu posúdeniu:

Obvinenému XXXXX bolo vyššie citovaným uznesením vyšetrovateľa vznesené obvinenie pre čiastkové útoky pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák., v znení účinnom do 30.09.2012, v podstate vymedzené vo výrokovvej časti tohto uznesenia (uvedené pod bodmi 2.9 až 2.9.11 – na ktoré sa toto uznesenie o zastavení trestného stíhania nevzťahuje) a to v jednočinnom súbehu so skutkom právne kvalifikovaným ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1/ citovaného uznesenia).

S prihliadnutím na judikatúru NS SR (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2014, sp. zn. 2 To 9/2014, publikovaný v zierke pod R 29/2018) sa však v danej veci jedná o viacčinný súbeh zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1 uznesenia o vznesení obvinenia) a pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák., v znení účinnom do 30. 09. 2012. Totižto z vyššie uvedenej judikatúry okrem iného vyplýva, že trestnoprávnou podstatou "členstva v zločineckej skupine" je zaradenie sa do organizačnej štruktúry takej skupiny, nie páchanie trestnej činnosti v rámci činnosti skupiny jej členmi. Trestnoprávnou podstatou "činnosti pre zločineckú skupinu" a "podporovania zločineckej skupiny" je iné súčinnostné konanie páchatel'a pre skupinu, popísané v § 129 ods. 6 a 7 Trestného zákona, než páchanie trestnej činnosti spoločne s členom zločineckej skupiny. Jednotlivé vyššie charakterizované formy konania páchatel'a uvedené v § 296 Trestného zákona nie sú súčasťou prípravy na zločin alebo obzvlášť závažný zločin (§ 13 Trestného zákona), ktorý má byť alebo bol spáchaný členom zločineckej skupiny (osobou činnou pre skupinu alebo jej podporovateľom), nakoľko ustanovenie § 296 Trestného zákona má v tomto smere povahu lex specialis, ktorá sa premieta aj do skutkovej oddelenosti.

Preto sa v danej veci musí správne jednať o viacčinný súbeh týchto dvoch zbiehajúcich sa trestných činov a právna kvalifikácia ich jednočinného súbehu v uznesení obvinenia nie je správna.

Z toho potom vyplýva, že v prípade bodu 1/ citovaného uznesenia je o tomto skutku kladenom obvinenému za vinu potrebné rozhodnúť samostatne, bez priamej kvalifikačnej spojitosti s daňovou trestnou činnosťou, ktorá sa mu kladie za vinu v rámci citovaných bodov 2.9 až 2.9.11.

Podľa § 296 Tr. zák. sa zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny dopustí ten, kto založí alebo zosnuje zločineckú skupinu, je jej členom, je pre ňu činný alebo ju podporuje.

Podľa § 17 Tr. zák. pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba

úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Z logického prepojenia zisteného skutkového stavu u osoby obv. XXXXX na uvedené citované zákonné ustanovenia potom vyplýva, že nie je dôkazný podklad na to, aby bolo možné konštatovať, že by sa po subjektívnej stránke formou úmyslu dopustil zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. Mám za to, že tohto trestného činu sa po stránke objektívnej síce dopustil, avšak naplnenie skutkovej podstaty len po objektívnej stránke pre vyvodenie trestnej zodpovednosti zaň nepostačuje, keďže zákon pri tomto trestnom čine vyžaduje úmyselné zavinenie. Keďže neexistuje dôkaz o vedomosti obv. XXXXX o existencii nejakej štruktúry a hierarchie osôb v pozadí jeho konania, nemožno hovoriť uňho o naplnení subjektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu vo forme úmyslu (ani nepriameho) pretože uňho úplne absentuje vedomostná zložka zavinenia. Takisto so žiadneho dôkazu nevyplýva jeho vedomosť, aspoň vo forme uzrozumenia s tým, že je aspoň činný pre zločineckú skupinu, prípadne ju podporuje, hoc aj iným konaním, ako je to, ktoré mal spáchať v rámci stíhanej daňovej trestnej činnosti.

Na tom nič nemení ani skutočnosť, že daňovú trestnú činnosť mal vykonávať v podstate podľa inštrukcií dvoch osôb, pretože na základe zisteného skutkového stavu sa po subjektívnej stránke jedná o spolupáchatel'stvo, max. o spáchanie trestného činu organizovanou skupinou (k čomu však po objektívnej stránke nedošlo), pretože aj konanie obv. XXXXX, pre ktoré bude aj naďalej trestne stíhaný (body 2.9 až 2.9.11 uznesenia o vznesení obvinenia) bolo objektívne spáchané v rámci činnosti zločineckej skupiny.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por., prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na konštatovania uvedené vyššie som dospel k záveru, že na základe vykonaného dokazovania v priebehu vyšetrovania je nepochybné, že skutok formulovaný v bode 1/ uznesenia o vznesení obvinenia nie je u obv. XXXXX trestným činom a preto bolo potrebné trestné stíhanie tohto obvineného preň zastaviť v zmysle § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

XXXXX však bude naďalej trestne stíhaný pre čiastkové útoky pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák., v znení účinnom do 30. 09. 2012 (uvedené pod bodmi 2.9 až 2.9.11 uznesenia o vznesení obvinenia), kde je dôkazná situácia vo vzťahu k jeho osobe rozdielna.

Z týchto dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Matúš Harkabus
prokurátor